

»*Stk. 5.* Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at stævninger skal udfærdiges på særlige blanketter, og om genparter og kuverter, jf. stk. 3 og 4.«

15. § 349, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Det samme gælder, hvis der ikke indleveres genparter m.v. som fastsat i § 348, stk. 3 og 4, eller det indleverede ikke opfylder de krav, som fastsættes efter § 348, stk. 5.«

16. I § 350 indsættes som stk. 2 og 3:

»*Stk. 2.* Retten kan bestemme, at stævningen ikke skal forkyndes. I så fald sender retten genparter som nævnt i § 348, stk. 3, nr. 1 og 2, til sagsøgtes adresse som opgivet af sagsøgeren. Vejledning som nævnt i stk. 1 vedlægges.

Stk. 3. Retten kan afvise sagen, hvis angivelsen af sagsøgtes navn og adresse, jf. § 348, stk. 2, nr. 1, er unøjagtig, således at forkyndelse ikke kan foretages på grundlag af sagsøgerens oplysninger. § 349, stk. 1, 3. pkt., og stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.«

17. § 351, stk. 1, affattes således:

»Retten indkalder parterne til et møde med et varsel, der i almindelighed skal være mindst 2 uger. Varslet regnes fra forkyndelsen eller tidspunktet for afsendelse i henhold til § 350, stk. 2.«

18. § 352, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Fristen regnes fra pålæggets forkyndelse eller afsendelse. Fristen kan efter anmodning forlænges.«

19. I § 354, stk. 5, indsættes som 2. *pkt.*:

»De i § 219, stk. 4, nævnte domme skal indeholde bemærkning om, at retten har truffet bestemmelse i henhold til § 350, stk. 2.«

20. I § 488, stk. 2, indsættes efter 1. *pkt.*:

»Anmodning vedrørende de i § 219, stk. 4, nævnte domme skal desuden være ledsaget af bevis for, at dommen er forkyndt for skyldneren.«

21. I § 731, stk. 1, indsættes som litra i:

»i) når sager, hvor der er spørgsmål om frihedsstraf, fremmes i medfør af § 847, stk. 3, nr. 4.«

22. § 847 affattes således:

»§ 847. Udebliver tiltalte ved begyndelsen eller i løbet af domsforhandlingen, og kan den pågældende ikke straks bringes til stede, udsættes sagen, medmindre retten beslutter at fremme domsforhandlingen helt eller delvis efter stk. 2 og 3.

Stk. 2. Er tiltalte udeblevet trods lovlig tilsigelse og uden oplyst lovligt forfald, kan retten bestemme, at der skal ske afhøring af vidner og syns- og skønsmænd, der er mødt, hvis det findes foreneligt med hensynet til tiltalte, og hvis udsættelse af afhøringen vil være til væsentlig ulempe for de mødte eller medføre væsentlig udsættelse af sagen. Afhøring kan dog kun ske, såfremt tiltaltes forsvarer er mødt.

Stk. 3. En domsforhandling kan fremmes til dom i tiltaltes fravær, hvis retten ikke finder tiltaltes tilstedeværelse nødvendig,

- 1) når tiltalte er undvejet, efter at anklageskriftet er forkyndt for den pågældende,
- 2) når tiltalte, efter at være mødt ved sagens pårøb, har forladt tingstedet uden rettens tilladelse,
- 3) når der under sagen alene er spørgsmål om ubetinget frihedsstraf i 6 måneder eller derunder, konfiskation, rettighedsfrakendelse eller erstatning, og tiltalte har givet samtykke til sagens fremme,
- 4) når der under sagen alene er spørgsmål om ubetinget frihedsstraf i 30 dage eller derunder, konfiskation, førerretsfrakendelse eller erstatning, eller
- 5) når forhandlingen skønnes utvivlsomt at ville føre til tiltaltes frifindelse.

Stk. 4. Medmindre tiltalte har samtykket heri, kan domsforhandling alene fremmes i medfør af stk. 3, nr. 4, såfremt tiltalte har været lovligt tilsagt, jf. § 163, og ved tilsigelsen er gjort bekendt med, at udeblivelse uden oplyst lovligt forfald kan bevirke, at tiltalte dømmes i overensstemmelse med den rejste tiltale.«

23. I § 932 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Forkyndelse efter stk. 1 kan undlades, når der ikke under sagen er spørgsmål om højere straf end bøde. I så fald sendes tilsigelsen til tiltalte med et varsel, der i almindelighed skal være mindst 2 uger fra afsendelsen. En genpart af anklageskriftet vedlægges, hvis genpart skulle være udleveret i tilfælde af forkyndelse.«